

T.C.
İSTANBUL
7. AĞIR CEZA MAHKEMESİ

DURUŞMA TUTANAĞI
DOSYA NO : 2012/264 Esas
DURUŞMA TARİHİ : 26/05/2014

BAŞKAN :
ÜYE :
ÜYE :
CUMHURİYET
SAVCISI :
KATİP :

Belirli gün ve saatte celse açıldı.

Sanıklar müdafileri av. A. P., M. B., müşteki vekilleri ... geldiler.

Görüntülü sistem ile açık yargılamaya devam olundu.

TERCÜMAN H. İ., arapça tercümanlık yapar, sanıkları tanımaz, mani hali yok, yapacağı iş anlatıldı, yemini yaptırıldı.

MAĞDUR B. Y.

CMK 234 maddesindeki yasal hakları tercüman vasıtası ile anlatıldı.

MAĞDUR B. Y. BEYANINDA: Ben Mavi Marmara gemisindeydim, insanlara yardım için Gazze 'ye doğru gidiyorduk, sabah saat 04:00 gibi namazı kıldık, namaz kılarken üzerimize İsrail ordusu saldırdı, hem üstten helikopterler ile hem de deniz tarafından bize saldırıda bulundular, geminin sağ tarafındaydık 3.tabakadaydık Cezayirliler olarak, denizden İsrail ordusu bizim gemimize bindiler, bize ateş açıldı, plastik mermi ile bize ateş açıldı, benim arkadaşım Cezayirli M. Doubi 'nin gözüne bir mermi isabet etti, gözü de görmez oldu, üstten de aynen helikopter ile ateş açıldı, üstü açık geminin ön tarafında da Türk kardeşlerimiz vardı, gemiye binen İsraililer tekrar ateş açtılar, önümüzde Türk kardeşlerimizi gözlerimizin önünde vurdular, bizi kelepçelediler, geminin arka tarafına götürdüler beni, dizlerimin üzerine ellerim arkadan bağlı şekilde çöktüm, orada şehit İbrahim Bilgen 'in İsrail ordusu tarafından vurulduğunu gördüm, İsrail ordusu orada yaralı olan Türk arkadaşları geminin üstüne çıkarıp helikopter ile hastaneye götürüyorlardı, şehit İbrahim Bilgen 'da vardı aralarında, aramızda 1 metre vardı gözümle gördüm, İsrail ordusu yaralı olanların önce başını sonra ayaklarını alıyorlardı, şehit İbrahim 'in önce ayaklarını sonra başını koydular, bu sayede zaten ağzından kanın geldiğini gördüm, ağzından kan geldikten sonra onu geriye bıraktılar, helikopter ile götürmediler, cebir uygulandı, ayağa kalkmamıza müsaade edilmedi, zor kullanıldı, su içmemize izin verilmedi, bir yere kıpırdamamıza müsaade etmiyorlardı, bağlıydık, ben biraz rahat edeyim diye gayret ederken arkamdan silah zoruyla cebir uygulandı, müsaade etmediler, biz 17 saat sonra deniz limanına yetiştik, gemiye bindirdiler, limanda üzerimizi aradılar, bize hakaret ettiler, en ince ayrıntısına kadar üzerimizi aradılar, ondan sonra bizi hapishaneye götürdüler, daha önce ki muamelelerin aynısını hapishanede uyguladılar, Allah 'ta bize yardım etti, ondan sonra bizde hapishaneden çıktık, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: Ben yaralanmadım, bizim eşyalarımızı aldılar, kameralar, fotoğraf makinelerimizi, telefonlarımızı, paralarımızı ve elbiselerimizi aldılar, hiçbirisi geri verilmedi, şikayetçiyim, davaya katılmak istiyorum, dedi.

Bir kısım müdahiller vekili av. N. K. 'nın talebi üzerine mağdurdan soruldu: Ben geminin 2. Bölümünde sağ tarafında bulunuyordum, biz aşağıya doğru bakarken gemiden üzerimize ateş açıldı, hem üstten hem de karşımızda İsrail ordusu askerleri geldikleri zaman lazerli silahlarla ateş açıldı, sağımızdan solumuzdan mermiler geçiyordu, kendimizi korumaya çalıştık, eğer kendimizi korumasaydık yaralanmış ya da ölmüş olabilirdim, dedi.

MAĞDUR Ş. Y.,

CMK 234 maddesindeki yasal hakları anlatıldı.

MAĞDUR Ş. Y. BEYANINDA: Ben Mavi Marmara gemisindeydim, sabah namazında sonra saat 04:00 gibi helikopterden ateş açıldı, yukarıya çıktık, daha fazla ilerleyemedim geri döndüm, saklandım geminin arkasına doğru, kafamı tekrar çıkardığımda gözüme lazer geldi, sonra tekrar saklandım, geminin bir üst kısmında bizi tekmelediler, altta birileri vardı, askerler sürekli silahları tutuyorlardı, gözüme tekrar lazer geldi tekrar saklandım, tekrar baktığımda birisi yerdeydi, öbür kişi de onu çekmeye çalışıyordu, daha sonra öbür taraftan Çetin abi yaralı olarak geldi, onu aşağıya indirdik, askerlerin hırsızlığı başladı, pasaportlarım, kredi kartlarım vardı, çıkart ver dediler, bende verdim, aşağıya indirdiler bizi, önümde birkaç kişiyi tekmelediler, aşağı indik, sizin askerleriniz paralarımı ve pasaportlarımı gasp etti dedim, yetkili biri vardı orada o geldi, niye böyle yapıyorsunuz dedim, benim kahraman askerlerim sizin kaçak olarak girdiğinizi söyledi dedi, bizi hapishaneye götürdüler, yemek dağıtmak için tabaklara koymak için ellerimi kullandım, hava alanında pasaportum çıkmadı, önceden konuştuğum vatandaş geldi, kutuya bak dedi, sadece İngiliz pasaportum vardı, başka hiçbir şeyim yoktu, 4.000 sterlin kadar para, kredi kartlarım vardı, 2 yıl kadar sonra Türk pasaportum geri geldi, kredi kartlarım da gelmişti, para gelmedi, valizle eski eşyalarım geri geldi, laptoplar falan geri gelmedi, dedi.

Başkan tarafından soruldu: Şikayetçiyim, davaya katılmak istiyorum, dedi.

Başkan tarafından soruldu: Ben geldiğimde Trabzon 'da karakolda ifade vermiştim, hırsızlıkla ilgili eşyalarım çalındığı için, dedi.

Bir kısım müdahiller vekili av. N. K. 'nın talebi üzerine mağdurdan soruldu: Lazerler silahlardan gelen ışıktı büyük ihtimal, başımı eğmeseydim alımdan vurulmuş olabilirdim, olay sırasında kelepçelendik, Aşlot 'a gelinceye kadar kelepçeli durmuştuk, dedi.

Maktul Fahri Yıldız 'ın kardeşi katılan H. Y.'ın talebi üzerine mağdurdan soruldu: İlk gördüğüm şehitlerden bir tanesi katılan H. Y. 'ın abisi idi, onu ilk saklanma anımda lazer döndükten sonra gördüğümde yaralanmıştı, bunlar silahla saldırmış olamaz dedim, gidip baktığımda Fahri Yıldız 'ın olduğunu gördüm, alında kurşun izi vardı, yaralıları yerde tekmiyorlardı, ellerimiz bağlandığı anda, helikoptere götürecekleri sırada yaralıları tekmiyorlardı, askerler ayaklarıyla öbür tarafa doğru iteklediler, üstlerine idrarlarını yapıp yapmadıklarını görmedim, dedi.

MAĞDUR B. Y.,

CMK 234 maddesindeki yasal hakları anlatıldı.

MAĞDUR B. Y. ŞİKAYETİNDE: En son Uğur Süleyman Söylemez kardeşimizi toprağa verdik, acımız büyük, cenazeye katıldığımızda şu ana kadar dünyanın hala neden sessiz kaldığını anlamakta zorlandım, 23 yaşında İHH 'yı ilk kurduğumuzda Bosna Hersek katliamına gitmiştik, beni bir dağa götürdüler ve ilk defa Bosnalıların köyü Sırp'lardan geri alınmıştı, ilk karşılaştığım 16 tane kadın tecavüz edilmiş ve vücutları paramparça olmuştu, o yaşta orada yaşananları gördüm ve kendi kendime karar verdim, dünyanın neresinde olursa olsun dini, dili, ırkı yardıma koşmalıydık, iyiliksever herkesi yanımıza almaya gayret ettik, vicdanları yerinde olsa yeterdi bizim için, 140 'dan fazla ülkede yardım çalışması yapıyoruz, kaçırılan yetim ve kadınların bulunması için gayret ediyoruz, 44.000 yetime her ay bakıyor bu vakıf, bunun için çeşitli kurumlar oluşturduk, bu çalışmalarımız içerisinde en önemlisi Cenevre sözleşmesinde bize verilen hakları kullanmaktı, bir yerde ambargo varsa, bir yerde insanlar toplu olarak cezalandırılıyorsa onu delmekti, ilk bu çalışmayı doğu Türkistan 'da yaptık, bunu dünyaya duyurduk, dünyaya ilk fotoğrafları biz çıkardık, sıkıntıyı ilk biz duyurduk, telafer Türkmen bölgesine Amerika saldırdığında tek yardım kuruluşu bizdik, aynı dönemde Amerika da kasırğa olmuştu, biz bir taraftan telafer e yardım götürürken aynı zamanda Amerikaya kasırğa nedeniyle yardım götürüyorduk, bunu Amerikalılar anlayamazdı, hastaneler, yetimhaneler açtık, insanlara yardım götürmenin yeterli olmadığını öğrendik, bu sırada 2008 sonlarında İsrail bütün dünyanın gözü önünde gazze ye saldırdı, dünyanın yasak olarak kabul ettiği silahları kullandı, fosfor silahlarını attılar, çocuklar ve kadınlar öldürüldü, dünya sessiz kaldı, ilk olarak Türkiye tepki verdi, meydanlar dolduruldu, bu sırada bizler savaş sırasında orada olmaya karar verdik, bütün her şeye tanık olduk, bombardmanın nasıl olduğunu, kolları ve bacakları kopmuş çocukların anne sıcaklığı ile tedavi ile olmaya çalıştığını gördüm, annelerin

akıllarını kaybettiklerini gördüm, Gazze ye giren ilk yardım kuruluşuyuz, Gazze ye girdiğimizde kapıdan adım atmaz her köşeye bomba atıldığını gördüm, insanlar sadece cesetlerini topluyorlardı, eğer bir ev bombalandıysa yıkılan evin başına toplanan insanları tespit eden İsrail uçakları tekrar bombalamaya başlıyordu, çocukların göz yaşlarına şahit oldum, İsrail 'in hiçbir şekilde acımadığını, İsrail tarafından atılan füzelere 11-12 yaşlarında İsraili çocukların küfürler yazdığını gördük, çocuklarını nefret suçu ile yetiştirdiklerini biliyoruz, savaşta bir hastaneye gittim, birkaç ailenin tavırlarına şahit oldum, bize küçümseyerek bakıyorlardı, İsrail tamamen sessiz soykırım yapıyordu, İsrail 2005 'e kadar gazze 'yi elinde tuttu, daha sonra çekildi ve gazze Filistin toprağı olarak kaldı, gözlerimin önünde öyle silahlar kullandılar ki sadece insanları değil bahçeleri ve çevreyi, hayvanları öldürdüler, yeterki bu insanlar yiyeceğe ulaşmasın, düşünceleri buydu, kalorisi düşük yiyeceklere izin verdiler, o silahlarda cilt hastalıkları ve kanser oluşturacak nitelikleri vardı, tonlarca kararlar gösterebilirim, hiçbirinin İsrail karşısında anlam ifade etmediğini de gösterebilirim, şehit ailelerini ziyarete gittim, bunlardan bir tanesinin evine gittim, gözü yaşlı bir kadın, çocuklarından bir tanesi çelimsiz ve yüzünde ızdırıp var, en küçük çocuk mu diye sordum, hayır dedi, diyaliz hastası ve burada bir makine yok dedi, diyaliz hastası olup makineye giremeyen o çocuğı bıraktım ve evime döndüm, kendimiz de dahil bütün yardım kuruluşlarından, siyasilerden utandım, bu ambargo kalkmadığı müddetçe daha çok diyaliz hastası ve yetim olacaktı, dünyada denizden giden filolar vardı, daha önce 8 tane düzenlenmiş, bir kısmı içeri girmiş, bir kısmına müdahale edilmiş, İsrail asla insani boyutla olaya bakmaz, biz bu filoya dahil olduk, avrupadan 6 tane ana kuruluş, dünyanın çeşitli yerlerinden toplam 200 tane sivil kuruluş katılımıyla, doktorlar, milletvekillerinin, parlamenterlerin, hakimlerin ve savcılarının, kısacası dünyada sadece adaleti isteyenlerden oluşan bir filo oldu, Bosnada çok insanın kesilerek öldürüldüğünü biliyoruz, Bosnalı güvenlik güçleri bir çepniyi yakaladılar, bende orada bulundum, Bosnalı yetkililer o çepniye sordular, insan kesmeyi nerden öğrendiniz diye, Mossad a' bağlı bir birimin kendilerine domuzlar ve eşekler üzerinden nasıl insan kesileceğini tarif ettiklerini anlattı, o sırada mavi Marmara gemisi satılığa çıkarıldı, satın almak için uğraştık, niyetimiz ortaya çıkınca engel olmak isteyenler oldu, ancak biz kararlıydık, 11.000 tane yetime bakıyoruz şu anda sırf Gazze ve Filistin içerisinde, babaları öldürüldüğü için yetim bunlar, filodan önce 600 küsür program sadece Türkiye'de yapmışız, hepsine bu filonun ne amaçla gittiğini anlattık, İsrailin tv kanalları geldi, biz bu ambargoya dikkat çekmek için geliyoruz, insani yardım malzemesi haricinde hiçbir şey olmayacak, şunlar ve bunlar bulunacak diye beyanda bulunduk, BM ve Avrupa parlamentosu destek açıklamalarında bulundu, Türkiye 'de dahil aleyhimize beyanat veren her kurum bize destek açıklaması yapmıştır, bütün siyasi partilerin temsilcileri gemide olacaktı, Deniz Baykal 'a yapılan o tuzak olmasaydı, CHP 'den bile çok önemli birisi bizimle gelecekti, siyasi parti başkanları gelecekti, sivil toplum kuruluşları tamamen destek vermişti, cemaatler, medya kuruluşları hepsi destek vermişti, çünkü BM kararları var, İsrail kendisini bütün kanunların üzerinde görüyor, biz 600 toplantıda İsrail'e çağrıda bulunduk, bu ambargoyu kaldıracamız dedik, yurt dışından gelen aktivistlerin bütün eşyaları arandı, Antalya Kepez 'de bütün aktivistlerin üstleri başları arandı, gemide olanların hepsinin isim listesi alındı, gemiye birkaç süpürge sapı dışında sopa bile alınmadı, hiçbir şekilde silah yoktu, x-ray cihazından hepsi geçti, yola çıktık, gitmeden önce deniz hukukunu bilenlerle istişare yaptık, bütün alt yapıyı yaptık, öyle bir kamera sistemi kurduk ki, geminin her köşesini takip eden ve gösteren, lavaboya girdiğinizde oturduğunuzda üst tarafı gösteren alt tarafı göstermeyen kameralı sistemler kurduk, geminin hiçbir noktasında kamerasız yer yoktu, baş örtülü kadınların olduğu yere bile kamera koyduk, kadınlar 3 gün boyunca başlarını açmadan uzandılar, 70 tane medya mensubu vardı, 200 ün üzerinde medya kuruluşu ile iletişim kurduk, her tarafa canlı bağlantılarda bulunduk, İsrail televizyonları benimle 2-3 kere canlı yayında bulundu, bütün İsrail'e duyurdular, gelin BM gözetimi dahilinde tekrar gözden geçirin, bize izin verirseniz biz 2-3 gün içinde gemiyi boşaltıp döneriz dedik, bize saldırmaya kalkarsanız bütün dünya bunu görür ve daha çok zarar görürsünüz dedik, biz İsraili tanıdığımız için onların karasularına asla girmedik, 20 mil dediler, sonra bunu 40 mile çıkardılar, sonra biz yoldayken tatbikat ilanı yaptılar 60 mile çıkardılar, biz 70 milin üzerinde seyir halinde idik, yolumuz Mısır 'a doğruydı, bizim hedefimiz Mısır 'a gitmekti, bütün dünya

birleşirse baskı yaparsa Gazze 'ye doğru gideriz diye düşündük, tam 7 saat televizyonlara çağrıda bulundum, bunlar bizi vuracaklar diye, etrafta Nato 'nun gemileri var müdahale etsinler diye, 80 küsür yaşındaki papaz ile çağrıda bulundu, israil bizi vuracak kaçacak yerimiz yok diye bağırdı, bütün dünya sessizdi, BM destek vermişti, sessizliğe büründü, Amerika bile sessizliğe büründü, Türkiye elinden geleni yaptı mı yapmadı mı onu zamana havale ediyorum, vicdan sahibi herkes sokaklara düştü, içimizde israil parlamentosundan arkadaşlar vardı, kendi arkadaşlarına çağrıda bulundular, kadınları getirin konuşturun dedim, olmadı, yaşlıları ve çocukları konuşturduk o da olmadı, 1,5 yaşında bir çocuğu orada gördüm, bu çocuk ve kadın geldi konuştu o da olmadı, akşam oldu, kaptan M. bana haber gönderdi, bazı aktivistler geminin demirlerini kesiyorlar, buna müdahale edin dedi, ben o demirleri topladım, ben hala saldıracaklarını asla düşünmedim, ben Mavi Marmara gemisindeydim, en üst noktada ben vardım, çok az demir kalmış onu benden gizlemişler, uluslar arası sularda olduğumuz için kimse saldıramaz diye düşündük, diğer gemilerden anons geldi, etrafınızda Zodyaklar var dikkat edin diye, biz aslında Zodyakların diğer gemilere saldıracığını, mavi marmaraya saldıracaklarını hiç düşünmedik, geminin ön tarafına insanları yığıdık, insanların üstüne ateş etmezler diye, orantısız güç kullanılacağını hiç düşünmedik, ben arkadaşlara anons geçtim, dikkatli olun sadece gemiye çıkarmamaya çalışın, direk çatışmaya asla girmeyin, bir tane israil askeri burnu kanası ölse, bizi israil haksız çıkaracaktı, tekrar anonslar gelince, İsraililer de dinliyordu, mavi marmaraya ve diğer gemilere saldıranlar arasında ne yazık ki Türkiyeli Yahudiler vardı, sorgu sırasında tercüman olan Türkiyeli Yahudiler de vardı, övünerek ünlü şarkıcılar da dahil israile gidip nasıl askerlik yaptığını sitelere koymuşlardı zamanında, burada bir Müslüman bir yahudiyi haksız olarak öldürürse ve hapse atılması gerekiyorsa o Yahudilerin de tespit edilip hapse atılması lazım, bunu MİT 'in tespit etmesi lazım, bunu talep ediyoruz, tam 9 kere sorguya alındım ve benim sorgumda tercümanlık yapan İzmir 'li bir Yahudi beni sorgulayanlardan daha sert davrandı ve beni ihbar etti, ajanlık yaptı, benimle ilgili konsolosluğumuza parmak sallayan adamdır diye oradakilere söyledi, daha sert muamelelere maruz kaldık bu yüzden ve sizi Türkiye 'de öldüreceğiz diye söylediler, katılımcılar açısından tek yetkili bendim, avrupadaki ve Türkiye deki STK temsilcileri toplandık, sadece 2 kişi sert cevap verelim dedi, gerekirse kolkola girelim gemiye almayalım dediler, bütün geminin etrafına nöbetçiler koyalım dedik gemiye çıkılmasın diye, bunu da nöbetçiler türk vatandaşı olacak diye belirttik, bu sadece gemiyi ve misyonumuzu korumaya yönelik bir karardı, her tarafa nöbetçileri dizdik, Gazze 'ye mi gitmek istiyorsunuz sorusuna kendi kendimize cevap ararken, üstümüzde helikopterler, etrafımızda Zodyaklar, hatta denizaltı bile getirmişlerdi, gaz bombası, ses ve sis bombası ile ışık bombası attılar birdenbire, yoğun bir atış yaptılar ki Uğur Süleyman Söylemez 'e Zodyak botların arkasındaki bir bot uzun menzilli bir silah sıkıştır ve bilinçli öldürülmüştür, o yaralanmadan sonra herkes anlamış ancak biz üstte olduğumuzdan anlayamadık, Avusturyalı Mikky diye bir bayan vardı yanımda, onunla gülüştük, gerçek mermi kullanacaklarını hiç düşünmedik bile, biri yanıma geldi nefes alamıyorum buramdan vuruldum dedi, öyle inanmış ki bana elimi sokup mermiyi çıkaracağımı sanmıştı, o zaman anladım durumu, bütün cesetlerin üzerinden bu tip mermiler çıkardılar, yukarıdan bir askerin aşağı düştüğünü, silahına davranmaya çalıştığını fark ettim, askere doğru koştum, uzun boylu bir askerde, silahını çıkardı elinden aldım, yere yatırdım, üzerindeki bombaları çıkardım, silah elinde helikopterlerden askerlerin indiğini, diğerlerinin de ateş ettiğini, zaten Cengiz Songül 'e de yukarıdan ateş edilmiş, sonuçta aldığım silahla çatışabilirdim, bombaları kullanabilirdim, ancak ben ölseniz de öldürmeyeceksiniz demiştim, bunu hatırlayarak o bombaları ve silahı denize attım, askeri de M. A. arkadaşımıza teslim ettim, şehitler ve cesetler aşağı gelmesine rağmen aynı salonda doktorlarımız yaralılarımıza müdahale ederken hatta bir tanesine tam 9 tane kurşun sıkılmıştı, israil askerlerini de bir taraftan tedavi ediyorlardı, doktor sayımız az olsa bile onları da tedavi ediyorlardı, cesetlerimiz var, yaralılarımız var, ancak yeteri sayıda doktorumuz yok ama arkadaşlarımız onları da tedavi ediyorlardı, hatta bu doktorlar tedavi ettikten sonra askerlerin teslim edilmesi gerekiyor bunları verelim dediğimizde görevlendirdikleri kişiler revire gidiyor, Cevdet Kılıçlar tam gözümün önünde vuruldu, tek yaptığı şey fotoğraf çekmekti, hatta herkesi uyarıyordu dikkat edin diye, Cevdet Kılıçlar yere düştüğünde ben anladım, zaten bu arada aslında Mavi Marmara 'ya saldırı

00:30 'da başlamıştır, İskenderun limanında başlamıştır, o nedenle ben bu ülkenin onuru ve gururu için bunun da dikkate alınması gerektiğini düşünüyorum, ilk defa örgüt deniz kuvvetlerine saldırmıştır kendi tarihi boyunca, Mavi Marmara 'ya 04:30 'da, Deniz Kuvvetlerine İskenderun 'da 00:30 'da saldırılmıştır, 7 kişi orada şehit edilmiştir, öldürülmüştür, bunu yapan ve yaptıran kişi yakalandığında Telaviv ile olan ilişkisi, Telaviv 'de bir bayan ile olan ilişkisi, Telaviv 'de aldığı bütün eğitimler ortaya çıkmıştır, askerin bile bir onuru var, devletin ve milletin de onuru var, adam adeta diyor ki senin gemine saldıracağım ama gelersen bak askerlerini vururum demek istiyor, aslında İsrail sadece Mavi Marmara 'ya açık denizde saldırmaya başlamamıştır, İsrail Türkiye topraklarında saldırıya başlamıştır, paralel yapılanmaları ile, bunu İskenderun 'da başlatmıştır ve bunu açık denizde sürdürmüştür, Cevdet Kılıçlar 'ın vurulduğu andan itibaren Filistin kökenli bir İngiliz vatandaşı kendini kaybetti, en son ona dedim ki yeter artık bağırıma gerek yok yeter dedim, ben 2 şehit biliyordum sadece, çıkardım gömleğimi etrafta öyle mermi atılıyor ki bu mermilerin sayısını hiç kimsenin tahmin etme hakkı yoktur, gemi temizlenmiş durumda, beyaz gömleği çıkardım arkadaşlara verdim, al dedim bu gömleği salla İngilizce, İbranice, Arapça hangi dilde olursa olsun İsrail 'e teslim oluyoruz ateş etmeyin de dedim, 16 kişilik bir liste çıkarmışlar, bu liste başta ben varım, ikinci sırada A. E. var, üçüncü sırada yanılmıyorsam R. S. var, bu listenin ölüm listesi olduğu belli, R. S. ile ilgili sevinç çılgınlıkları atıldılar, uzaktan şehit olanların hepsi aslında listede olan birilerine benziyor, bunlar demek ki bizi takip etmişler, saldırı başlamadan önce Uğur Süleyman 'ın olduğu yeri ziyaret ettim, uzaktan Uğur Süleyman onların gözünde sakallı, beyaz, aynı vücut yapısına sahip beraberdik, muhtemelen Uğur Süleyman 'ı biz zannetmiş olabilirler, İbrahim Bilgen 'i yine R. S. zannetmiş olabilirler, Çetin Topçuoğlu 'nu A. E. zannetmiş olabilirler, çünkü sakalsız ve bıyiksiz kendilerine böyle bir şablon oluşturmuşlar, adeta 5-6 milyar bunu canlı canlı seyretti, İsrail 'in içerisinde avukatlarımız ve arkadaşlarımız var, onlar bile davaların açılmasından yanalar, BM 'e ait raporlar yüzde yüz İsrail 'i haksız gördü, bu raporlar adamların kasten adam öldürdüğü, yaraladığı, özgürlüğümüzü tahdit ettiğini hepsini ortaya koydu, İsrail BM 'in heyetini görüşme için kabul etmedi, İsrail bütün her tarafta kendisini temize çıkartmaya çalışıyor, gemi teslim olmamızdan sonra bile ateş edildi, yaralıları vermek istiyoruz almıyorlar, İsrail askerlerini teslim eden arkadaşlarımıza kurşun sıkıyorlar, en son artık dayanamadım, bana dediler ki yukarıda insanlar var, ben yukarıda insan kaldığını bilmiyordum, aslında aşağıya inmiştim, çünkü ben insanlara söz vermiştim, en son ben ineceğim ve her türlü bedeli ben ödeyeceğim diye, bu sefer yukarı çıkmaya gayret ettim, etrafımdaki birkaç kişi benim yukarı çıkmamam için müsaade etmediler, bir şekilde ben bütün arkadaşlarımı atlattım, onlar salona doğru giderken ben yukarı doğru çıktım, orada da kurtuluş olmadığını çok iyi biliyordum, geriye baktım, yabancı bir aktivist bana doğru geliyor, sözümü anlamamış, ne kadar el işareti yaptıysam geri dönmedi, onun başına da bir şey gelmesin diye geri döndüm, geri dönmeseydim daha mı iyi olurdu bunun sorgusunu kendi kendime hep yapacağım, yukarıdaki katliamın bu boyutta olduğunu sonradan öğrendiğimde hep bu vicdan azabını çekmişim, ben yukarıda kimsenin kaldığını, İsrail 'in bu kadar zalim olduğunu, bütün İsrail 'in sokaklarında yönetimine karşı bu gösterilerin yapılmasına rağmen böyle bir şey yapılacağını düşünmedim, İsrail 'in bizi vurduğu yer gazı çıkardığı yerdir, koordinatlar aynıdır, İsrail aslında bizi değil Türkiye 'yi vurdu, şu anda da gaz anlaşması yapılıyor, bu davanın açılması zaten geç kaldı, İsrail ile ilgili anlaşmalar ayyuka çıktıkça dava ile ilgili bazı şeyler ötelendi, ne yazık ki bu anlaşmalarda İsrail 'den daha çok anlaşmanın gayretini görenleri fark ettik, oysa İsrail kararını vermiş, İsrail buradan karlı çıkmaya çalışıyor, İsrail askerlerine söz vermiş, Filistinli çocukları rahatça öldürün, öldürün ancak sizi kimse yargılamayacak, İsrail askerleri kendilerini bu kadar güvende hissediyor, geçenlerde bir video düştü, 5-6 yaşındaki İsraili çocuğa soruyorlar, hayatta en çok istediğin nedir, Filistinlileri öldürmek diyor, peki ama seni yakalarsa ne yaparsın, askerlerim beni kurtarır diyor, bu çocuğa bu suçu işleyen Siyonizm belası hepimize ne yazık ki zarar veriyor, biz herkese söz verdik, bizde gerçekten cesur savcılar ve yargıçlar var, bu dava çok önemlidir, bu davadaki herkes tarihe mal olacaktır, bu dava zalimlere gözdağı olacaktır, hepimiz heyecanlar bir yakalama kararının çıkmasını arzu ediyoruz, geçenlerde bir bürokrat bana dedi ki, bu adamlar özür diledi, tazminat ödeyecek, tazminat miktarı zaten berbat bir şey, adamlar bizimle dalga geçiyorlar, 21 milyon

dolar vereceklermiş, davalardan vazgeçilirse olacakmış bu da, bizi satın almayı hedefliyor İsrail, İHH 'yı da terör listesinden çıkarmıyor, Nepal 'de 1 arkadaşımızı 15 kurşunla vurdular, diğerini 6 kurşunla Moro 'da vurdular, bu arkadaşlarımızı İsrail ile ilgili bazı şeyleri açıkladığımızın akabinde vurdular, çünkü bizi aldıkları terör listesinde dünyanın her tarafında askerlerine bizi infaz yetkisi veriyor, ve bunu da çıkartmadan sizi paramızla satın alacağız diyorlar, akabinde davalardan vazgeçilecek diyorlar, adeta bize diyorlar ki Türkiye 'de yargı bağımsız değil, adamların kurguladıkları bu, bunu da dünyaya ilan edecekler, inşallah Türkiye 'de yargının bağımsız olduğunu, vicdan sahiplerinin ne kadar var olduğunu, tarihe nasıl geçeceğimizi bütün dünya Allah 'ın izniyle görecektir, buna tüm yüreğimle inanıyorum, hep birlikte bütün aktivistler dünyanın her tarafında dava açmak için yola çıktık, İsrail Uluslar arası Ceza Mahkemesine etki etmek istiyor, dosyamızı bir Fransız yahudisine vermiş, başsavcı yardımcısı, o da öyle bir dosya hazırlamış ki, ona karşı delillerimizi de sunuyoruz, İsrail bu arada bize teklifler sunuyor, bize heyetler de gönderiyor, bu heyetler bize geldiği zaman bize adete şantaj yapacak gibi yapar gibi, bu işten bir şey çıkmayacağını, zaten bu işin en kötü ihtimal sürece yayılacağını, dosyanın rafa kaldırılacağını, ve mahkemenin üzerinde siyasi bir iradenin varlığının olduğu kanısını bütün dünyaya yaymaya çalışıyorlar, biz kendilerine her seferinde red cevabı veriyoruz, İHH olarak söylüyorum eğer bu davadan vazgeçersek terör listesinden çıkartılacağız, İsrail 'de de İHH bürosu açabileceğiz, Filistin 'e istediğimiz gibi yardım götürebileceğiz, yeter ki bu davalardan vazgeç, İsrail 21 milyon dolar değil, 200 milyon dolar ya da 1 milyar dolar da verebilir, Amerikalı bir Yahudi kaçırılıyor, sonra vefat ediyor, hakkında 350 milyon dolar tazminata karar veriliyor, bu nasıl bir iş, burada 21 milyon dolar, dünyada en önemli mahkeme Türkiye 'de ki mahkemeler, bizi aldılar, bütün kırmızı ışıkları herkesin üzerine tuttular, benim üzerimde en az 10 tane ışık vardı, ve aslında biz o yedek uyduyu yayına geçirmeseydik ve o kameralar ile bunu bütün dünyaya yayınlamasaydık salonda bizi öldüreceklerdi bunu sonradan algılıyoruz, çünkü onların ölüm listesi 16 tane idi, gemide üst tarafa çıkacakken yabancı bir aktivistin peşimden gelmesi ile birlikte geri dönmek zorunda kaldım, ve aşağıya salona indim, salon tamamen kan gölüydü, işte o zaman gerçekten ne kadar büyük bir katliam ile karşı karşıya olduğumuzu anlamış oldum, yanımda yaralılar ve şehitler olmuştu, bulunduğum yer saldırının en yoğun olduğu yerdi, çünkü bütün canlı yayın orada yapılıyordu, durmadan helikopterler oradan ateş ediyorlardı, ama geminin bütününü görme imkanına sahip değildim, bir noktadan sonra geminin diğer bölümleri ile irtibatımız ister istemez kesilmişti, yaralılar nereden geldi diye düşündüm, sonra Çetin Topçuoğlu başında hanımı, sadece ona bir şeyler derken gördüm, bana ses ver beni bırakma diyordu, o sıra yanıma bir kadıncağz geldi, sabırlı ol dedi, sen burada sabırsız davranırsan herkes ayağa kalkar ve tekrar bir şeyler başlar, çok insan öldürecekler durum onu gösteriyor dedi, sabretmeyi yaşayarak öğrendim orada, baktım yerde şehitler var, Türk bayrağına ve yeşil bayraklara sarılmış, bazılarının üzerinde Filistin bayrağı var, açtım onları tek tek alınlarından ve sakallarından öptüm, o anda dayanamadım ağladım, bir taraftan da insanlara umut vermem gerekiyordu, bütün gözler bana yönelmişti, şehitlerin kanına basmamak için gayret gösterdim, sonra kafamı kaldırdığımda her köşede bir yaralı olduğunu gördüm ben o kadar bilmiyordum, hepsini ziyaret ettim, başlarını okşadım, bir tanesi M. K. 'ın kardeşi F. K. idi, 9 tane kurşun almış, en son onu bıraktığımda öleceğini düşünerek bıraktım, nefes alamıyordu, bir köşede 5 kurşun, bir köşede 7 kurşun, fakat o şehitleri öptüğümde 20 yıldır tanıdığım İ. Ş. diye birini yerde gördüğümü sandım, onu alnından öpmüştüm, birlikte sohbet ederdik, biraz da onu kaybetmenin hüznü ile çok duygulanmıştım, yaralıları gezerken baktım ki benim gördüğüm İ. Ş. değilmiş, İ. Ş. yaralılar arasındaymış, orada kendi tutamadım, sonra İsrail askerlerine doğru gittim, orada bütün ışıkları üzerime çevirdiler, çok da korkuyorlardı, elleri titriyordu, insanlar seni vuracaklar gitme dediler, fakat gittim, hepsinin gözlerine tek tek baktım bunların, sonra epey bir zaman geçtikten sonra bir İngiliz aktivist ve doktorlar bu yaralıları vermemiz gerektiğini söylediler, yoksa bunların dayanamayacağını söylediler, yaralıları vermek istiyoruz fakat almıyorlar, İngilizce pankarta bir şeyler yazıldı, onlara doğru tuttu Pervin isimli bir kardeşimiz, bunlar yaralı bunları alın dedi, almadılar yaralıları, belki bu şehitlerin bir kısmına zamanında müdahale edilmiş olsaydı yanımızda olacaklardı, savaşta barışta yapılamayacak şeylerin hepsini İsrail orada yaptı, sonra herkesi tek tek çıkarmaya başladılar, ben en son çıkmayı

arzuladım fakat çıkışta elleri kelepçeliyorlar, dışarıda bazılarını dövüyorlar, ceplerini karıştırıp üzerilerindeki maddi şeylere el koyuyorlar, bilgisayardan tut her şeyi alıyorlar, tam bir hırsızlık yapıyorlardı, içlerinden Türkçe bilenler vardı, orada her milletin dilini bilen insanlar vardı, sorguda da zaten bunları gördük, çarkçı başının çocuğunu eşinin kucağından alıp başka yere götürmüşlerdi, 1,5 yaşındaki çocuğu annesinden alıp hapsedmişlerdi, yaralıları su dağıtıyorlardı hiçbir yaralı içmiyor öbürüne götür diyorlardı, daha sonra çocuğu epey bir saat sonra getirdiler, orada herkes gözünü bana dikmişti, bir hareket yapsam hepsi harekete geçecek gibiydi, bizim görmediğimiz yerlerden sesler geliyordu, insanların bacaklarını ve kollarını kırıyorlardı, sonra beni de çıkardılar, elimi öyle bir kelepçe ile bağladılar ki ilk defa böyle bir şeye maruz kaldım, kan gitmeyecek şekilde bağladılar, sonra güverteye çıkardılar ve yere diz çökmemizi istediler, ben ne derlerse onurlu bir şekilde yapmam gerektiğini düşünüyordum, ellerim arkadan bağlıydı, kopacak zannettim ancak o zalimlerden bir kere bile yardım istememek için hiç sesimi çıkarmadım, fakat helikopterler çalışmaya başladı, pervanelerin hareketiyle deniz suyu üzerimize 5-6 saat vurmaya başladı, artık öleyim bu iş bitsin diye düşündüm o anda, yaşlı insanlar tuvalete gitmek istediğinde bağırıp çağırıyorlardı, kimseye tuvalete gitmeye izin vermiyorlardı, heyetler devamlı değişiyordu, bu değişen heyetler içerisinde genel kurmay başkanları da gelmiş bakmış, ölenlerin içinde R. S. varmı yokmu diye, 16 kişilik listenin ölüm listesi olduğunu bu teyit ediyordu, 6 tane askerleri özel olarak o gemiye öldürmek için indirmişler, bunu kendi askerlerinden itiraf eden vardı, ateş ettiler ve öldürdüler, bir tane arkadaşımız benden habersiz benim elimin biraz açılmasını söylemiş, orada elimi biraz gevşettiler, su vermiyorlar, tuvalete göndermiyorlar, hastalananlar ilaçlarını içemiyor, bizimle dalga geçtiler, aktivist hanım kardeşimiz D. T. isimli Türkiye 'li, bir bankta oturuyordu, koşarak geldi, abi bizimkiler geldi dedi, Türk donanması geldi dedi, uzağa baktım, savaş gemisinin üzerinde kırmızı bayrak, ama ne gelen ne giden vardı, muhtemelen o kırmızı bayrağı bizimle dalga geçmek için kendi gemilerine astılar, çünkü tamamen telsizlerle birbirlerine haber veriyorlardı, İsrail 'in 5 tane savaş gemisi var, 4 tanesi bunun için gelmişti, bizi limana aldılar, herkesi taciz ediyorlar, özellikle İsrail kökenli olanları çok dövdüler, hiç acıma yoktu onları döverken, sabaha kadar beni orada beklettiler, insani ihtiyaçlarımı görmeme bile izin vermediler, devamlı her gelen taciz etmeye başladı, bir sürü kağıt imzalatmaya çalıştılar, hiçbirini imzalamadık, ama bu arada biz oraya geldiğimizde İsraililer için üzüldüğüm ve acıdığım bir manzara ile karşılaştım, ilk okul veya orta okul çocuklarını getirmişler, bizim aleyhimize tezahürat yaptırıyorlardı, sonra bizi yine arabaya aldılar, camları olmayan, soğuk klimayı açtılar sonuna kadar, her anı bir işkence idi, tırnaklarını bile arıyorlardı, ayak parmaklarının arasını arıyorlardı, biz bu gemiye saldırı olacağını düşünsek insanlara ailenizle gelin der miyiz, yaşlılara gelin der miyiz, sonuçta bizi bir hapis haneye getirdiler, hapis hanede herkese dediğim bir şeyi kendim yapmadım, sakın bunların yemeklerini yemeyin sularını içmeyin dedim, çünkü Filistinliler 12,000 'e yakın dava açmak için başvuruda bulunmuşlar, bunların hapis hanelerinde içtikleri sulardan dolayı vücutlarında değişiklikler oluyor, hastalıkları tetikliyor, fakat bunun bir delili bugüne kadar bulunmamış, nasıl olsa ben uzun bir müddet kalırım diye düşündüm, bu yemekleri yemeyin dedim ama ben yedim, suyu da içtim çünkü beni bırakacaklarını düşünmüyordum, burada ya beni öldürürler ya da burada uzun yıllar kalırım diye düşünüyordum, bizi koşullara koydular, berbat bir şekilde muamele ettiler, telefon açma hakkımız vermiyorlar, ailelerimiz ile görüşme hakkımız var vermiyorlar, biz de bütün koşulların olduğu kapılara kağıtlar koymuştuk, tek tek bizi çıkarıp işkence ederler müdahale edemeyiz diye, bizim kapılarımız açık kaldı, o gece A. Ö. 'yi çağırdılar ve sabaha kadar A. ile bizi görüştürmediler, sonra beni gündüz bir odaya aldılar, Türkiye Büyükelçisinden bir hanım geliyor fakat bizi görüştürmüyorlar onunla, oyalıyorlar, ben tam 9 kere sorguya alındım, bu sorgularda bana su verdiler, bilerek içtim, merak ettim nasıl davranacaklarını, her suyu içtiğinizde tekrar susuyorsunuz, ve adam orada ilk sorguda ve sonraki bir sorguda daha benim Türkiye 'de öldürüleceğimi söyledi, Türkiye 'de bugün yaşanan bir çok şeyin bana sorguda sorulduğunu fark ettim, bunlardan bir tanesi İran Cumhurbaşkanı Ahmedinejad ile Tayyip Erdoğan arasındaki ilişki hangi boyuttadır, Nasrullah ve Hizbullah lideri ile ilgili bunu sordular, benim üzerimde çok durdular, olayı İran bağlantılı haline getirmek için uğraştılar, çok uzun bir mücadele verdim, hükümetin bu organizasyon ile hiçbir ilgisinin olmadığını, bunu hala da

söylüyorum, hükümet bu organizasyonda ilişkisi yoktur, biz STK 'dan olma yetkilerimizi kullandık ve gittik, ben Ahmedinejad ile Tayyip Erdoğan arasındaki ilişkinin ancak devlet liderleri arasındaki ilişki düzeyinde olabileceğini söyledikçe onlar en son bana Selam örgütünü sordular, Selam örgütünün daha önce Uğur Mumcu ve benzeri olaylardan dolayı ki bunun da doğru olmadığını düşünüyorum, o olaylardan dolayı gündeme geldiğini bildiğim için tekrar bu konuları açarlarsa eğer işin içinden çıkamam diye ben Selam örgütü diye bir örgütten haberdar olmadığımı, Selam 'ın bir barış anlamını taşıdığını islama göre, ve barış ile ilgili anlattım, biz öyle bir şekilde geldik ki, şu Gazze 'de Yahudiler yaşamış olsaydı, Müslümanlar Yahudilere bu zulmü yapmış olsaydı biz bu gemilerle geldik, siz kaybettiniz diye bu konuyu da söyledim, Mavi Marmara ile gelmeden önce tek tek bizi takip etmişler, adreslerimizi takip etmişler, iş yerimi ve avukatlık büromu takip etmişler, bu ülkede mossad ajanları rahatça cirit atabiliyor, ondan sonra benim kendime ait olan yazlığımı takip edebilmişler, bunu dosyalara almışlar, önümüze tehdit olarak getiriyorlar, ailelerimize telefon açılıyor, Türkçe küfürler ediliyor, evlerimize telefon açılıyor, Türkçe küfürler ediliyor, İbranice olarak telefonlarımıza küfürler ve hakaretler geliyor, böyle bir aymazlık içerisinde, Selam örgütünün liderlerini şöyle sıralamışlar, başta Ahmedinejad, Recep Tayyip Erdoğan, Hizbullah lideri Nasrallah, bunun el kaide ve Hizbullah arasındaki irtibatı kuran İHH diye kurgulamışlar, bir sürü dosyanın içeriğini böyle saçma sapan kurgulamışlar, bu ülkede üzülerken söylüyorum, İsrail hakkında bir karar çıkmadan bizim hakkımızda davalar açıldı, Kayseri 'de, Diyarbakır 'da dava açıldı ve biz suçluymuşuz gibi, sonra bunların hepsi geri tepti, sonra bir baktık ki Selam örgütünün bir üyesi olarak İsrail 'in bana sorduğu şeyler buraya kadar yansıdı, ben bütün yayın organları aracılığı ile İsrail 'e çağrıda bulundum, gemideki bütün görüntüleri verin, benim 9 tane girdiğim sorgu görüntülerini verin hepsini yayınlayın diye, ben alınımı lekeleyecek hiçbir tavır içerisinde olmadım, sorguların hepsi onlar tarafından kayda alınıyordu, daha sonra bu suları çok içtim, sonra heyetler değişmeye başladı, yavaş yavaş orada da iç kavga başladı, en son gelen sorgu heyeti, önüme buzlu bir su koydu, ben o kadar yandım ki suyu elime attım, öbür gelen yeni heyet suyu elimden aldı yukarı koydu, tam 3 kere yeni gelen heyet ile öbür heyet arasında kavga oldu, eski heyet o suyu benim önüme koyuyor, yeni gelen heyet ise o suyu alıyordu, biz bütün koşullarımızdan çıktık baktım Yunanlı arkadaşlar kendi koşullarında acı çekiyorlar, bunlar bizim sol görüşlü arkadaşlarımız, keşke herkes onlar kadar yiğit olsa, profesör adam, partide üst yetkili, kollarını ve bacaklarını kırmışlar, koğuşa girdim, her tarafı kırık, başını okşadım, gözyaşları döktü, sonra dışarı çıktım, Kanadalı biri oturmuş ağlıyor, gittim neden ağlıyorsun dedim, iyi insanları öldürdüler diye ağlıyormuş söylediği buydu, sonra herkesi topladım, hiçbir yabancı bir fert burada kalmayacak yoksa bizde çıkmıyoruz dedik, ortaya toplandık, İsrail görevlileri etrafımıza toplandı, bir sürü mossadlı olduğunu düşündüğümüz genç, hepsi kaslı, geldiler, gözlerime bakarak dakikalarca B., B. diye telafuz ettiler, en son tam çıkacağız, çıkma kağıtlarımız dağıtılıyor, benim ve bir arkadaşımızın çıkma kağıdı yok, bu sefer arkadaşlar kağıtları geri verdiler, bizde çıkmıyoruz dediler, bende arkadaşlar siz çıkın dedim, biz kalalım, bunlar birilerini bırakacaklar, bu bırakılacak olanlar da biz olmalıyız dedim, sonra herkes dedi ki biz kalacağız, sonra belli bir yaşın altındakiler kalsın, ama hiç kimse çıkmadı yabancılar dahil, o Kanadalı bile, İsraililer tamam hepiniz çıkacaksınız dedi, beni koğuştan çıkardılar, 5 metrelik bir ara var, öbür tarafta da otobüs var, herkesi vermeye başladılar, yarıdan sonra insanlar benim çıkarılmayacağımı anladılar, vazgeçtiler, bende kağıdı gördüm siz çıkın dedim, herkesi bir şekilde ikna ettik otobüse bindirdik, birden bire otobüsün dış kapıyı kapattılar, iç kapıyı açtılar, bir sürü kaslı olan adamlar üzerimize gelip bize saldırmaya başladılar, biz de kendimizi korumaya niyet ettik, bunu gören otobüsteki aktivistler otobüsün içindeki memurlarla yumruklaştılar, dışarı çıktılar, bütün o görevliler ile aktivistler hepsi birbirileri kavga etmeye başladılar, en son adamlar bizi dövmekten vazgeçtiler, açtılar ve bizde otobüse bindik, otobüsle giderken sokaklarda o insanların kini, el işaretleri, küfürler derken en son havalimanına geldik, orada yabancı kadınları dövmeye başladılar, müdahale edildi, sonra beni tekrar bir sorguya aldılar, o sorguda gerçekten insanlığı utandıracak kadar alçak biri Türkçe biliyordu, buralıydı, adamlara öyle şeyler söyledi ki akıl almazdı, bu arada ben yine su içmişim kalkamıyorum, iradem gidiyordu, beni gülme tuttu, ilaç yoğundu demek ki, buradan tanıdığım arkadaşlarımızın üzerine çıkmışlardı, daha sonra öğrendim ki bacaklarını kırmışlar, orada bütün

ellerimin izini aldılar, ağızımdan tükürük testi için örnek aldılar, sonra öğrendik ki sadece 2 kişiden alınmış ve İsrail 'in bu testleri almasının nedeni senin durumuna göre zehir üretiyor, mesela 15-20 kişi yemek yerken o attığı zehir sadece sana etki ediyor, bunun için bizimle ilgili testleri aldılar, daha sonra bizi tekrar götürdüler, salona bıraktılar biraz sonra biri daha geldi, dedi ki B. bey gelirsiniz dedi nazik bir şekilde, bende olur dedim, bu arada yanıma bir arkadaş yaklaştı, Türkiye li milletvekilleri var, onlar yukarı çıkmadan aşağıya inme, askerler sıra sıra dizilmiş, aralarından geçerken seni dövecekler dedi, fakat bunlar beni askerlerin arasında geçirmediler, bunlar beni elektrik ile işkence yapılan bir odaya götürdüler, her tarafta elektrik kabloları, beni duvara karşı oturtular, yanıma bir su koydular, bu suyu iç dediler, çok hafif bir rüzgar verdiler, ben orada 1,5 saat kaldığımı düşünüyordum, fakat sonradan öğrendiğim 6 saat kalmışım, ne olduğunu ise bilmiyorum, tek bildiğim halüsilasyon görmeye başladım, üşümeye başladım, başıma yine mossadlı çocukları diktiler, yaralılara, işkencelere şahitlik yaptık, sonra uçaklara bindik, isim listelerini çıkardık, Türkiye 'ye geldik, ondan sonra bize tehditler başladı, ailemin arabasına suikast yapıldı, uydu ile müdahale edildi, bütün yerlere bu bilgileri veriyoruz kimse de ses yok, emniyette bizim için gönderilen ölüm listeleri var fakat ses yok, her davadan önce bize ölüm timleri gönderiliyor, bu isimler de vardır, bizim korunmaya alındığımızı dair emniyetten evraklar da geliyor bize, tam biz Mavi Marmara 'dan geldik, 3 gün sonra Çeçenistan lideri Kadirov Türkiye 'ye çok kolay gidip geliyor, ve bu adam İHH dosyası ile İsrail 'e gidiyor, İsrail 'de bu ihaleyi alıyor her anlaşmaya yaklaştıkça, bu adamın adamları 3-5 kişi Türkiye 'ye giriş yapıyor, bize suikast yapmak üzere, emniyet bunları yakalıyor niyeyse hepsini sınır dışı ediyor, istihbaratta bir adetmiş, ajanı yakaladığında tutarsan onlar da senin ajanını yakalamış, adamın evinde suikast silahı ve evimin krokileri çıkıyor ve hep tehditler geliyor, sadece bana değil arkadaşlarıma da bu tehditler de geliyor, emniyete başvuruyoruz sonuç çıkmıyor, tam 6 duruşma oldu halen bir yakalama kararı çıkartılmasını bekliyoruz, biz gerçekten çok üzgünüz, bu adamlar hiç yargılanmayacaklar mı diye düşünmeye başlıyoruz, ben bu konuda adalet istiyorum, bir bürokrat bu davalardan vazgeçmeyeceksek neden özür dilesinler ve tazminat ödesinler dedi, ben de öldürüldük biz dedim, öldürülmenin bir karşılığı yok mu, şimdi öldürülmenin, yaralanmanın, özgürlüğümüzün tahdit edilmesinin, işkenceye uğramamızın karşılığını istiyoruz, siyasi olarak ne yaparlarsa yapsınlar, adalet mekanizmasında kaybetmeyelim ki hukukun üstünlüğü zarar görmesin, hepimize teşekkür ediyorum, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: Benim sadece o israil askerinin silahını alırken kasatura çıkardı, orada parmağım yaralandı, bütün oradaki eşyalarımız ve maddi şeylerimiz alındı, az miktarda param da vardı ama bu da alındı, bunların hiçbirini geri verilmedi, dedi.

C.Savcısı tarafından soruldu: Biz daha evvel kara ablukasını delmek için yer almıştık ama deniz olarak ilk defa burada yer almıştık, bende Gazze 'ye gitmiştim, 2008 yılının sonunda o zamanlar savaş bitmişti, savaş bittiği sıralarda evlere gittiğimizde o sırada şunu gördük, savaş bitse bile ambargo ile bir soykırım yapılıyor, bir malzeme yok en önemlisi, bu abluka delinmediği müddetçe bütün halk toplu olarak katliama tabi tutulacak düşüncesi ile böyle bir organizasyon düzenleme fikri çıktı, müdahale gemi ile yola çıktıktan 3. Günde oldu, o esnada karaya 73 mil mesafede olmamız gerekirdi, dedi.

C.Savcısı tarafından soruldu: Bir ara diğer gemilerin gelmesini beklemek için 73 mil mesafede durduk, çünkü İsrail bazı gemileri çıkmadan önce sabotaj etmişti, aslında 9 tane gemi vardı, bu gemilerin bir kısmı israil tarafından yolda sabotaja uğradı, 6 tane gemi oraya geldi, biz orada gemileri bekledik, Kıbrıs açıklarıydı, biz Kıbrıs 'a daha yakındık, kamuoyu oluşturma amaçlı olarak onların risk gördüğü sulara girmeden herhangi bir yerde gezme hakkımızı kullanmak istiyorduk, 1 aylık yiyeceğimiz vardı, hedefimiz eğer Gazze 'ye giremiyorsak gündem oluşturmaktı ki ortam da çok müsaitti, bütün BM, Avrupa Parlamentosu bütün dini liderlere mektup gönderdik Papa 'ya da dahil, bizim gemimize katılan zannediyorum, Kudüs 'ün psikoposu da vardı, BM kararları vardı, BM bu yönde karar almıştı, aslında onlar sadece 20 mile müdahale edebilirler, 20 mil dışında, 40 mile çıkardılar sonra 60 mile çıkardılar yani hukuksuzluğu her aşamada onlar yaptı, dedi.

C.Savcısı tarafından soruldu: Biz en fazla gemiye yaklaşırlar, geminin motorunu eğer müdahale edeceklerse durdururlar diye düşündük, geçmişteki bütün gemilerin bu ambargo için yaptığı

faaliyetleri tek tek ele aldık ve o faaliyetlere katılan bütün aktivistleri çağırdık, yetkilileri çağırdık, müdahaleyi en fazla gemiyi yedekleme şeklinde olarak gördük, yani böyle insan öldürmeye yönelik, açık denizde böyle bir şey olmasını, biz Yahudi cemaatine de yazdık gitmeden önce, oradan da yardım istedik, siz de destek verin dedik, o nedenle biz asla böyle bir katliam böyle bir şey olacağını bilemezdik, dedi.

C.Savcısı tarafından soruldu: En büyük gemi bizim gemiydi, yolcu sayısı çok fazlaydı, biz diğer gemilere saldırılacağını zannettik, diğerleri kargo gemileriydi, insan olan gemiye saldıracaklarını hiç düşünmedik, bir de canlı yayın araçlarının olduğu gemiye saldırmazlar diye düşündük, dedi.

Bir kısım katılanlar vekili av. Y. Ş. 'nin talebi üzerinde soruldu: 6 tane ana kurum vardı, İngiltere, İsveç, Yunanistan, İtalya, Türkiye 'den toplam 6 tane ana kurum vardı, toplam da 200 tane STK vardı, gemide bulunan yardım malzemeleri, kanarya kuşu bile vardı yetimlere götürülmek için onu bile vurdular, yetimler için çocuklar için oyun bahçesi gidiyordu, gıda maddeleri, özel sağlık ilaçları vardı, liste almıştık, İsrail bazı sağlık malzemelerinin içeri girmesine izin vermiyordu, onlara yönelik malzemeler vardı, gemide ne varsa deklare etmiştik, silahlardan çıkan lazer ışıkları herkese tutuluyordu ancak bana biraz daha yoğun tutuluyordu, hiç durmadan helikopter dahil her yerden ateş ediliyordu, saldırıdan önce hiçbir şekilde uyarı olmadı, daha sonra sahte bir uyarı görüntüsü medyaya verdiler, daha sonra kendileri de bunun sahte olduğunu söyledi ancak bizim Türkiye 'de bazı medya kuruluşları bu görüntülerle hala bu olayı gündeme getiriyor ancak asla böyle bir uyarı olmadı, aniden karanlıktan zalimce çıktılar ve ateş ettiler, yaralıları tekmelediklerini biliyoruz, yaralıların vücutlarını uyuşturmadan yarıp kurşunları çıkardıklarını biliyoruz, 45 dakika sürüyordu uyuşturmadan, dedi.

Bir kısım katılanlar vekili av. N. K. 'nin talebi üzerinde soruldu: Mermiler en çok bizim yanımızdan geçti, güvertede ateşin yoğunlaştığı yerde biz vardık, yanımda çok insan vuruldu ve yaralandı, benim yanımda Cengiz Songül ve Cevdet Kılıçlar 'ı anlatmıştım, ama aşağıda Çetin abiye de yetiştim, ben gittiğimde nefes alıyordu, Genel kurmay başkanları gelmiş, R. S. 'in vurulup vurulmadığını görmek için gelmişti, köpeklerde vardı gemide, bizim hiçbir şekilde haklarımız verilmedi, Ö. hanımdı zannediyorum, konsolosluktan o benimle görüşmüş olsaydı psikolojik olarak rahatlayacaktık, dışarıda arkadaşlara görüşmüş ancak benimle görüştürmediler, bu süreçte yazılı olarak ifade vermedim, sadece en sonda ben onlara sert davrandım, sonra bana sen çıkacağını biliyorsun o yüzden sert davranıyorsun dediler, bende çıkacağımı bilmiyorum dedim, ben tekrar inşallah buraya geleceğim siz de bunu göreceksiniz dedim, dediler bunu yazar mısın yazarım dedim, yazdım, altına da işgal edilmiş topraklara zorla getirildim diye not düştüm, o kadardı, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: İsrail eski genel kurmay başkanı ilk çıkan bilgilere göre denizdeyken gemiye helikopterle geldiği fakat daha sonra bu bey ile sanki gemiye gelmemiş de limana gelmiş gibi tekrar konuşuldu, o kadarını bilmiyoruz, mesela Mavi Marmara 'da ki katılımcılar ve organizatörler ilk gün ne söylediyse hala aynı şeyi söylüyor ancak İsrail her seferinde yeni pozisyona göre söylediklerini değiştiriyor, dedi.

Bir kısım katılanlar vekili Av. K. K. 'in talebi üzerinde soruldu: Ben ve bir çok arkadaşımın sonradan sağlık sorunlarımızın arttığını düşünüyorum bu yaşadıklarımız ile ilgili, psikolojik olarak da haliyle etkilenmemek mümkün değil, o suyu da biz güvenelim diye Saka marka su getirmişlerdi, dedi.

Bir kısım katılanlar vekili av. N. K. 'in talebi üzerinde soruldu: Kargo gemilerinde olan malzemeler konusunda BM ile görüştük, Filistin'e ulaştırılması için, fakat tarihi epey olan ilaçları beklettiler, tarihi geçecek kadar, eğer bir tıbbi malzeme, elektronik bir malzeme varsa onun bir vidasını çıkardılar veya çalışmasına engel olacak bir parçasını çıkardılar, adamların her safhada zihniyetleri zarar vermektir, bizim Gazze-1 gemimizde Türk bayrağı vardı, ona da saldırıldı, diğer gemilerde yabancı aktivistler vardı, özellikle batıdan aktivistlerdi, arkadaşlarımıza one minute diye tekme atıldı, bir intikam duygusu ile Mavi Marmara 'ya saldırıldı, bize haddinizi bilin dercesine bu saldırı yapılmıştır, dedi.

Bir kısım katılanlar vekili av. G. S.'in talebi üzerinde soruldu: Orada 10 kişinin şehit edilmesi gerçekten sıra dışı bir şey, ben çok bombardıman altında kaldım, son 20 yıldır var olan her savaş bölgesinde bombardıman altında kaldım, o Mavi Marmara 'daki ateş yoğunluğundan bu kadar az

insan ölmesine biz de hayret ettik, kurşunlar her taraftan geçiyordu, ne hikmetse helikopterin ışığını bizim olduğumuz yere vurdular, bütün yukarıdakiler hepsi bizim olduğumuz yere ateş etmeye başladılar, en üstteki durduğumuz yerin ucu biraz uzundu, biz onun altına girdik, öyle kurşunlamaya başladılar ki, ama bütün o gemilerdeki izler tamamen silindi, o uzanti olmasaydı orada 20 kişi varsak hepimiz ölebilirdik, bazı bayanlar vardı hepsini zorla aşağıya indirdik, hatta beyaz bayrağı havaya kaldıran kişiye sol taraftan ateş edildi, beyaz bayrağa rağmen, korunaklı yerden beyaz bayrağı kaldırdık ve öyle anons edildi, dedi.

Bir kısım katılanlar vekilinin talebi üzerinde soruldu: O gemiye Türkiye 'den hiç milletvekili binmedi, yabancı ülkelerden milletvekili bindi, Almanya, İsveç 'ten bir çok ülkeden milletvekili bindi ama bu milletvekilleri de kendi gemilerine sabotaj yapıldığı için denizde kaldılar, biz onları denizden aldık, çoğu milletvekili o sırada bizim gemimize bindi, Türkiye 'de ki milletvekillerinin gemiye bindiğini söyleyenler maksatlı olarak bunu söylüyorlar, bunu kanaatimce siyasi kaygıları için malzeme yapmak için söylüyorlar, bir partinin genel başkanı binecekti, ben özellikle binmesini istemedim, çünkü bir partiye mal olmuş olurdu, milletvekillerinin binmesini biz istemedik, başvuran milletvekilleri vardı, dediğim gibi biz bütün siyasi partiler ile görüştük, 10 tane milletvekili gelmek için başvurdu fakat biz bunların binmesini arzulamadık, bu işin hükümet ile veya bir parti ile bağlantılı olmasını istemiyorduk, onun için bu çıkan haberlerin hepsi asılsızdır, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: Şahsi olarak şikayetçiyim, davaya katılmak istiyorum, dedi. MAĞDUR H. A.

CMK 234 maddesindeki yasal hakları anlatıldı.

MAĞDUR H. A. ŞİKAYETİNDE: Ben 65 dakika kadar süren kanlı hadiseler esnasında geminin üst güvertesindeydim, çatının hemen altıydı, yanımda kardeşim S. A. ile arkadaşım E. G. Ö. vardı, kenarda duruyorduk, Zodyaklar yaklaşıyordu ve onlara bağırıyorduk, tekbir getiriyorduk, doğrusu oradan gemiye çıkmaları halinde onları sembolik bir mukavemet ile durdurmaya çalışacaktık, fakat öyle bir şey olmadı, benim bulunduğum yere 3-4 metre mesafede Cengiz Songür öldürüldü, muhtemelen başka bir gemiden ateş açılarak, keskin nişancı tarafından öldürüldü, Cevdet Kılıçlar bizim katımızda öldürüldü, kaç mermi olduğunu bilemiyorum, olaylar esnasında gözlüğümü çıkarmıştım, gözüm çok iyi görmüyordu, Zodyaklara yoğunlaşmıştım, daha sonra kardeşim S. ve arkadaşım E. G. bana gelerek abi eğilmemiz lazım bu adamlar gerçek mermi kullanıyorlar ve insanlar öldü dediler, ben plastik mermi kullanırlar diye düşünmüştüm, ancak Cengiz abinin şehit olduğu ve çatıda çok can kaybı olduğu söylendi, hepimiz gayri ihtiyari çatıya çıkan merdivene yöneldik, benim kardeşim beni tutup fırlattı, bir aileden bir kişi yeter dedi o merdivenden çıkmaya başladı, bende onun peşinden koştum, onlarda çatıdan kafalarını uzattıklarında yoğun bir mermiyle karşılaşmışlardı, tekrar aşağıya indiler, bende kenardaydım Zodyaklara bakıyordum, dediler ki ateş ediyorlar yere eğilmemiz lazım, ben ihtimal vermiyordum gerçek mermi olduğuna, insanların öldüğünü gördük dediler, bizim bulunduğumuz yerde hiçbir şekilde fiziki bir temas olmadı adamlar nişan alarak adam öldürdüler, diğer gemiler yük gemisiydi, 3-5 kişi vardı, bizim gemimizde 650 kişi vardı, biz uluslar arası sularda vurulduk, 75 milde biz durduk, kimse böyle bir müdahale beklemiyordu, en kötü ihtimalle bizim motorlarımız durdurulur ve açık denizde kalırız diye düşündük, sabah namazı ben uyuyordum, arkadaşlar uyandırıldılar, kalktım, çıktım baktım bir denizaltı, bir denizaltı daha sayısız helikopter, yüzlerce Zodyak, her birinde 10 asker, koca koca savaş gemileri, bir donanma oraya bizi vurmaya gelmişti, bu çok açıktır, benim elimde ve yanımdaki arkadaşlarda demir çubuk vb. hiçbir şey yoktu, benim yanımdaki adam vuruldu, bu cinayettir, birinin bu adamlara masum insanları öldürmenin, bir kadını taciz etmenin suç olduğunu hatırlatmalı, uluslararası hukuk bunu hatırlatmıyor, ancak bu mahkeme sembolik de olsa vereceği yakalama kararı ile onları israil denilen yere hapsedmesi gerektiğini düşünüyorum, eğer Türkiye kuvvetleri haksız yere başka bir ülkenin vatandaşları öldürürlerse, devlet hiç şüphesiz bundan dolayı özür diler, ama o işi yapanları da cezalandırır özür dilemekle kalmaz, o ayrı bir şey, bunun barış sürecine bir zararı olacağını düşünmüyorum, zaten mahkeme bağımsızdır, bizim için şehitlerimiz için, yaralılarımız için, insanlık vicdanı ve Türkiye 'nin onuru için hesap sorulmasını mümkün mertebe talep ediyoruz, orada bir nefsi müdafaa konusu söz konusu

değildir, israil devletine tehdit söz konusu değildir, Türkiye 'nin şerefine kastedilmiştir, israile ait bir gazetede olayın ertesi günü çıkan haberde Osmanlı donanması Akdeniz 'de durdurulmuştur, bu Türkiye 'nin yükselişine ve prestijine vurulmuş bir darbedir, dedi.

Mahkeme Başkanı tarafından soruldu: Benim vücuduma herhangi bir darbe ya da yara olmadı, çantam vardı, bilgisayar, benim kızlarımın bana verdikleri oyuncaklar vardı Gazze 'li çocuklara götürülmek üzere hepsini aldılar, para yoktu, alınanların hiçbiri geri gelmedi, boş bir çanta bana geri geldi, bir ara beni aradılar bazı malzemeler geldi dediler, boş bir çanta geldi, şikayetçiyim, davaya katılmak istiyorum, dedi.

Bir kısım katılanlar vekili av. C. T. söz aldı; Ben yazılı dilekçe sunmuştum, bu beyanlarımı aynen tekrar ediyorum, 2 yıldır yargılama devam ediyor, bu ceza yargılaması açısından oldukça uzun bir süredir, ceza yargılamasında davanın öznesi sanıktır, sanık getirilmeden yargılamanın yapılabilmesi mümkün değildir, adalet bakanlığından ve tebligatlardan bir takım zaman kaybı oldu ancak mahkemeye gelen gönderilen son yazıdan ilgili birimlere teslim edildiği görülmektedir, ceza yargılamasında iki husus düzenlenmiştir, birincisi gaiplik, ikincisi kaçaklık, yabancı uyruklu sanıklar açısından, dava konusu olayda gaiplik söz konusu değil, ikinci husus kaçaklık, dava konusu olayda sanıkların durumu kaçaklık durumudur, kaçak olduğunun mahkemenizce tespitine ilişkin karar verildikten sonra yine ceza işleri genel müdürlüğünün interpol ile tavsiye metni var, onu da mahkemenize sunacağım, 1 sayfalık metin, tutuklama müzekkeresinin CMK 247, 248/5 ve 100 maddeleri uyarınca düzenlenmiş olması gerekmektedir deniliyor, CMK 98 maddesine göre düzenlenen yakalama emri SİDAS 12. Maddesine göre iade edilmektedir, bu nedenle biz CMK 247, 248/5 ve 100 maddeleri uyarınca tutuklama kararı verilmesini ve interpole gönderilmesini talep ediyoruz, yine bu davada bilindiği üzere 600 'den fazla mağdur var ve iddianameye adları yazılmamış mağdurlarda var, balyozda ve Ergenekon da seri yargılamalar yapıldı, sanıkların şu anda mahkemeye getirilmemiş olması belki seri bir yargılamayı gerektirmiyor ancak aradan zaman geçmesi olayların unutulmasına da vesile olacak, en azından 1 ayı geçmeyecek şekilde seri duruşma günü verilmesini talep ediyoruz, duruşma günü verildiğinde en az 2-3 ün duruşma günü verilirse hiç olmazsa bu sanıkların yakalama, tebligat işlemleri, Türkiye 'ye getirilinceye kadar bir mesafe katedilmiş olur, bu tempoda giderse 10-20 yılda tamamlanması mümkün olmaz bu davanın, mahkemenizdeki iş yükünü biliyoruz, ancak bunu da Adalet Bakanlığı ve HSYK ile çözümlenmesi gereken bir olay, sadece bu davaya yansıtılması haksızlık olacaktır, bu sanıklarla ilgili tutuklama kararı çıkarıldı mı konusunda avukatlar olarak sürekli baskı altındayız, sivil toplum kuruluşları da baskı altındadır, sanıklar hakkında tutuklama kararı verilmesini talep ediyoruz, dedi.

Müştekiler G. Ö. ve S. Ç. 'ın adreslerinin bildirildiği görüldü.

Müşteki İ. A. 'nın adresinde bulunmadığının bildirildiği anlaşıldı.

Müşteki Y. Ç. 'a davetiyenin tebliğ edildiği, keza müştekiler E. S. ve U. S. 'e davetiyelerin tebliğ edildiği görüldü.

Müşteki T. K. 'un zorla getirilmesi için yazılan yazıya cevap verilmediği anlaşıldı.

Müşteki M. D. 'ün mahkememize müracaat ettiğinde gözünde kalıcı hasar olup olmadığı konusunda rapor alırlması için Adli Tıp Kurumuna gönderilmesi için yazı yazıldığı ancak cevap verilmediği anlaşıldı.

Emniyet Genel Müdürlüğüne yazılan yazıya cevap yok.

Sanıklar ile ilgili nüfus bilgilerinin gönderilmediği, interpole yazılan yazıya verilen cevapta geldiğinde mahkemeye gönderileceğinin bildirildiği görüldü.

Müştekiler T. K., A. T. ve Y. Ç. 'ın 26/05/2014 tarihli davaya katılma taleplerini içerir dilekçe verdikleri görüldü.

Celse arasında müştekiler M. D. S., E. S. ve S. C. vekili av. C. T. 'ın tüm sanıklar hakkında yakalama kararı verilmesi ve interpolce kırmızı bülten ile aranmasına ilişkin dilekçe verdiği, keza katılanlar D. K., R. Y., A. N., M. Ö. ve diğerleri vekili av. U. Y. 'ın aynı nitelikte talepte bulunan dilekçe verdiği, müşteki A. A. müdafii av. N. K. 'nın Mavi Marmara gemisinde keşif yapılmasına ilişkin dilekçe verdiği, müşteki Osman Kurt, Şenay Aydın vekili av. F. C. 'ın sanıklar hakkında yakalama kararı verilmesi ve keşif yapılması ile ilgili dilekçe verdiği, müşteki S. İ. vekili av. A. Ş. K. 'ın sanıklar hakkında yakalama kararı verilmesi ve interpole bildirilmesini talep ettiği dilekçe verdiği,

müştekiler E. Ç., M. K. E. vekili av. O. Ü. 'nün yakalama kararı verilmesi ve kararın interpoale bildirilmesini talep ettiği, müşteki D. K. vekili av. M. D. 'in yakalama kararı verilmesi ve durumun uluslararası birimlere gönderilmesini talep ettiği dilekçe vermiş oldukları görüldü.

Müştekiler B. Y., Ş. Y., H. A., B. Y., T. K., A. T. ve Y. Ç. 'in katılma talepleri konusunda sanık müdafilerinden soruldu: Takdir mahkemenindir, dediler.

Yazılı ve sözlü talepler konusunda İddia Makamından görüşü soruldu: Duruşmada beyanları alınan ve katılma talebinde bulunan B. Y., Ş. Y., B. Y. ve H. A.'ın suçtan zarar görme ihtimallerine göre katılma taleplerinin kabulüne karar verilmesine, vefat ettiği belirtilen Uğur Süleyman Söylemez 'in nüfus kaydının tespitine karar verilmesine, son alınan beyanlarda nazara alınarak her ne kadar mahkemenin daha önce red kararı var ise de suça konu Mavi Marmara gemisinde suç ve delillerin tespiti açısından refakata alınacak bilirkişiler ile görgü tanıklarıyla keşif yapılmasına karar verilmesi, yine mağdur ve katılan vekilleri tarafından talep edilen sanıklar hakkındaki yakalama taleplerinin kabulü ile sanıkların tamamı hakkında atılı suçun niteliği, mevcut delil durumu, davanın bulunduğu aşama nazara alınarak CMK 248/5 yoluyla CMK 100 maddesi uyarınca yakalama müzakerelerinin çıkartılmalarına karar verilmesini kamu adına talep ediyoruz, dedi.

GEREĞİ GÖRÜŞÜLDÜ İSTEM GİBİ :

1-Müştekiler B. Y., Ş. Y., H. A., B. Y., T. Kurt, Adnan Tanrıverdi ve Yaşar Çılgın 'ın davaya katılmalarına,

2-Müşteki E. G. Ö.'in bildirilen adresinden ifadesinin alınması için Ankara Ağır Ceza Mahkemesine talimat yazılmasına,

3-Müşteki S. Ç. 'in bildirilen adresinden ifadesinin alınması için Ankara Ağır Ceza Mahkemesine talimat yazılmasına,

4-Müşteki E. S. ve U. S. 'in adreslerinden davetiye ile celplerine,

5-Müşteki M. D. için Adli Tıp Kurumuna yazılan yazı cevabının beklenmesine,

6-Sanıkların kimlik bilgilerinin celbi için İnterpole yazılan yazı cevabının beklenmesine,

7-Vefat ettiği anlaşılan müşteki mağdur Uğur Süleyman Söylemez 'in ölüm kaydının bağlı olarak eş ve çocuklarını gösterir, keza anne, baba ve kardeşlerini gösterir aile kayıt tablosunun uyaptan çıkartılarak dosyamız içerisine konulmasına,

Uğur Süleyman Söylemez 'in hangi hastanede vefat ettiği Mahkememizce öğrenildikten veya taraflarca bildirildikten sonra tüm tedavi evraklarının varsa otopsi raporlarının celbi için ayrıca yazı yazılmasına, otopsi raporunun Ankara C.Başsavcılığında da istenilmesine,

8-Keşif talebinin daha önce Mahkememizce reddedildiği ve reddi nedenlerde herhangi bir değişiklik bulunmadığı anlaşıldığından REDDİNE,

9-Sanıkların üzerine atılı suçların nevi, CMK 100/3 maddesinde yazılı olan ve sayılan suçlardan oluşu, yasada öngörülen cezalarının asgari haddi, yargılamanın sanıkların yüzüne karşı yapılması ilkesi ancak sanıkların bu zamana kadar duruşmaya gelmedikleri ve Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü aracılığıyla gönderilen davetiyelere bugüne kadar cevap verilmediği, makul sürenin beklenildiği, buna rağmen sanıkların duruşmaya gelmedikleri ve kaçak durumuna düştükleri anlaşıldığından, CMK 248/5 maddesi gereğince kasten insan öldürmeye azmettirme suçundan dolayı ayrı ayrı yokluklarında TUTUKLANMALARINA ve bu amaçla tutukluluğun yerine getirilmesi için haklarında ayrı ayrı YAKALAMA KARARI ÇIKARTILMASINA,

10-Yakalama kararı çıkartılan sanıkların yakalamalarının Uluslararası düzeyde yapıp infazı ve bu infaz için sanıklar hakkında kırmızı bülten çıkartılmasına ve bunun yerine getirilmesi için kırmızı bülten belgelerinin (İngilizceye tercümesi yaptırılarak) düzenlenmesine,

11-Bir sonraki duruşma gününün yapılabilmesi için Adliye Büyük Duruşma salonunun tahsis edilmesi için yazı yazılmasına,

Duruşmanın özel yetkili mahkemelerden mahkememize devredilen dosya sayısı, iş yoğunluğu, mahkememizin toplam dosya ve iş miktarı, duruşma defterinin yoğunluğu nazara alınarak ve sanıklar yakalandığında öne çekilmek kaydıyla 09/12/2014 günü saat 10:00'a bırakılmasına oybirliği ile karar verildi.26/05/2014